

ת"פ 11634/03/15 - מדינת ישראל נגד זהבה חיון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 11634-03-15 מדינת ישראל נ' חיון

לפני כבוד השופט ירון גת
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מוטי רייזמן
נגד
הנאשמת זהבה חיון
ע"י ב"כ עו"ד סרגוביץ

גזר דין

מבוא

1. זהו גזר דין הניתן בעקבות החלטת בית המשפט המחוזי מיום 15.1.18 בעפ"ג (מחוזי תל-אביב) 50076-04-17, שעניינו ערעור המדינה כנגד פסק דין שניתן על ידי ביום 21.3.17, במסגרתו הוריתי על ביטול הרשעתה של הנאשמת והטלתי עליה עונשים שונים.

החלטת בית המשפט המחוזי האמורה קבעה כך: "אנו מבטלים את פסק הדין של בימ"ש קמא מיום 21/3/17. בימ"ש קמא יגזור מחדש את דינה של המשיבה, לרבות השאלה האם ראוי לסיים תיק זה באי הרשעה וזאת בידיעה כי המסמך נ/1 הוא מסמך מזויף שהוגש על ידי המשיבה במהלך הדיון בבית משפט קמא".

2. הנאשמת, זהבה חיון, הורשעה ביום 25.9.16, בהתאם להודאתה בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון שגובש לאחר שמיעת מרבית הראיות, בעבירה אחת של הונאה בכרטיס חיוב, עבירה לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו-1986.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בין התאריכים 26.8.14 ו-28.10.14 ביצעה הנאשמת מספר הונאות בכרטיס החיוב של המתלוננת, אשר הייתה חברה קרובה שלה ובמסגרת החברות ביניהן נחשפה הנאשמת לפרטי כרטיס החיוב שלה, וזאת במספר בתי עסק ביהוד, בסכום כולל של כ-6,100 ₪, בכך ששילמה על עסקאות שביצעה באמצעות מסירת פרטי כרטיס החיוב של המתלוננת.

הסדר הטיעון בין הצדדים כלל את תיקון כתב האישום והסכמה על הפניית הנאשמת לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר. לא היו הסכמות עונשיות מעבר לכך.

הנאשמת הופנתה לשירות המבחן, אשר התבקש, בעקבות בקשת ההגנה, להכין תסקיר בעניין הנאשמת, אשר

יתייחס לנסיבותיה האישיות, ויבחן בין היתר, את האפשרות להעמידה בפיקוח קצין מבחן, להטיל עליה עונש של"ץ, ולבטל את הרשעתה בדין.

ביום 7.3.17 התקבל תסקיר שירות המבחן בעניינה של הנאשמת. תוכן התסקיר פורט בהרחבה בפסק הדין מיום 21.3.17 ועל כן אפנה לכתוב בפסק הדין ולא אפרט את הדברים בשנית.

ביום 21.3.17 התקיים דיון בעניינה של הנאשמת, במהלכו שמעתי את המתלוננת וכן זוגה, כפי המפורט בפסק הדין. כמו כן, במסגרת הדיון הגיש בא כוח הנאשמת מכתב מהמנהלת האחראית על הנאשמת במקום עבודתה, אשר הוגש וסומן 1/1, ממנו עולה כי קיימת אפשרות ממשית שלא תוכל להמשיך לעבוד במקום במידה ותורשע.

לאחר שמיעת טענות הצדדים, כפי המפורט בפסק הדין, ובהסתמך על המלצת תסקיר שירות המבחן ועל העולה מהמכתב 1/1, החלטתי, בהחלטה מפורטת, לבטל את הרשעתה של הנאשמת וכן להטיל עליה צו לביצוע של"צ על ידי הנאשמת בהיקף של 200 שעות, צו מבחן למשך שנה, ופיצוי בסך ₪ 6,100 למתלוננת.

3. כאמור, המאשימה הגישה ערעור על פסק הדין ודרשה להותיר את הרשעת הנאשמת על כנה וכן להחמיר בעונשה.

במסגרת הדיון בערעור הוברר כי: **"בדיעבד הסתבר כי ככל הנראה המסמך 1/1 מזויף ומשכך לא ראוי היה להימנות בשיקוליו של בית משפט קמא לעניין הענישה מלכתחילה. שמענו מפי התביעה כי הוגש כבר כתב אישום בנושא המסמך 1/1".** בעקבות זאת, ניתנה החלטת בית המשפט המחוזי האמורה, לפיה עלי לגזור את עונשה של הנאשמת מחדש, בדיעה כי המסמך 1/1 הוא מסמך מזויף.

4. על רקע האמור לעיל, עלי לגזור כעת את עונשה של הנאשמת מחדש, בהינתן כי המסמך 1/1 מזויף ועל כן יש להתעלם ממנו.

5. במסגרת הדיון בערעור בבית המשפט המחוזי ניתן תסקיר נוסף ועדכני משירות המבחן בעניינה של הנאשמת, מיום 11.1.18.

בדיון לפני הצדדים הסכימו כי תסקיר זה יוגש לעיוני במסגרת הטיעונים המחודשים לעונש. התסקיר הוגש לעיוני.

6. יוער כבר עתה כי בטיעוני ההגנה לפני, במסגרת הדיון בגזירת עונשה של הנאשמת מחדש, חזרה בה ההגנה מעתירתה לבטל את הרשעתה של הנאשמת מחדש, וביקשה לאמץ את ההמלצות העונשיות החדשות של שירות המבחן בתסקיר מיום 11.1.18.

לפיכך, אין עוד צורך להכריע בשאלת ביטול הרשעתה של הנאשמת, כאשר נקודת המוצא היא כי הרשעתה נותרת על כנה.

7. בכל הנוגע לנסיבותיה האישיות של הנאשמת לצורך גזירת דינה מחדש יש לראות באמור בפסק הדין מיום 21.3.17 כחלק בלתי נפרד מגזר דין זה, כך שאין מקום לחזור על הדברים שפורטו כבר בפסק הדין.

8. מתסקיר שירות המבחן האחרון, מיום 11.1.18, עולה כי הנאשמת ממשיכה בקשר עם שירות המבחן

במסגרת צו המבחן שהוטל עליה, וכי התסקיר נערך על סמך קשר זה, על סמך שיחה שקיים השירות עם מעסיקה הנוכחי, ועל סמך עיון בהודעת הערעור ובגיליון הרישום הפלילי העדכני של הנאשמת.

שירות המבחן חוזר על תיאור נסיבותיה האישיות של הנאשמת ועל התרשמותו מהנאשמת, כפי שתוארו בתסקיר הראשון. שירות המבחן מעדכן כי הנאשמת שינתה את מקום עבודתה, ונכון ליום עריכת התסקיר היא עובדת במשך כ-9 חודשים כאשר מכירות בחברה המשווקת שטחי פרסום באינטרנט.

עוד מעדכן שירות המבחן כי הנאשמת השתלבה בטיפול קבוצתי במסגרת השירות, וכי הנאשמת משתפת פעולה עם הטיפול, נעזרת בו, מגיעה לתובנות לגבי עצמה, ועורכת מאמצים לשינוי דפוסי.

שירות המבחן שוחח עם מעסיקה הנוכחי של הנאשמת, אשר תיאר שביעות רצון מתפקודה וציין כי הוא מודע למצבה המשפטי. המעסיק מסר כי הוא סומך על הנאשמת, מקפיד לערוך ביקורת אחר התנהלותה ולא מצא כל דופי בהתנהגותה בעבודה. עוד הוסיף המעסיק, כי הרשעתה של הנאשמת לא תוביל לפיטוריה, אך היה ויטל עליה עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות לא יוכל להמשיך ולהעסיקה.

שירות המבחן עודכן ויודע לגבי תיק המב"ד בעניינה של הנאשמת, בחשד לביצוע עבירות של זיוף ושיבוש מהלכי משפט ביחס לאירוע הקשור להליך המשפטי הנוכחי.

שירות המבחן סבור כי אצל הנאשמת עדיין קיימים דפוסי מרמה, הבאים לידי ביטוי גם בפתיחת התיק הנוסף, ולכן יש מקום להטיל עליה גם עונש של מאסר מותנה, כעונש מרתיע ומציב גבולות, גם בהתחשב בעבודתה הנוכחית הכרוכה בחשיפה לפרטי כרטיסי אשראי.

שירות המבחן סבור עוד כי נוכח התקדמות הנאשמת בהליך הטיפול יש מקום למצות את הליך השיקום בעניינה ולהאריך את צו המבחן בחצי שנה נוספת, כך שישתיים ביום 21.9.18. כענישה חינוכית קונקרטי, ממליץ שירות המבחן להטיל על הנאשמת צו של"צ בהיקף של 250 שעות.

טענות הצדדים:

טענות המאשימה:

9. בא כוח המאשימה ביקש לחזור על טיעוני המאשימה בטיעונים לעונש מיום 21.3.17.

10. בא כוח המאשימה ביקש שלא לאמץ את המלצתו העונשית שירות המבחן, וזאת מאחר שמסקנות שירות מבחן לגבי הרעתה של הנאשמת, הבנתה את חומרת מעשיה, האמפטיה כלפי המתלוננת, והנכונות לערוך שינוי בדפוסי אינן מבוססות ואינן עומדות במבחן המציאות נוכח הסתבכותה של הנאשמת בתיק הנוסף שנפתח בעניינה ביחס למסמך נ/1.

11. לשיטת המאשימה, נוכח מעשי הנאשמת ביחס למסמך נ/1 יש להטיל עליה ענישה מרתיעה, ועל כן עתירתה נותרה כפי שהייתה בתחילה - עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ברף הנמוך, בצירוף ענישה נלווית של מאסר מותנה, קנס ופיצוי בגובה הנזק שנגרם למתלוננת.

טענות ההגנה:

12. כאמור, ההגנה לא עותרת עוד לביטול הרשעתה של הנאשמת.
13. בא כוח הנאשמת טען כי העונש שראוי להטיל על הנאשמת הוא אותו העונש שהוטל עליה בפסק הדין מיום 21.3.17, בצירוף מאסר מותנה, מאחר ולמעט המסמך נ/1 שהוצא מהתיק, ושהיה רלוונטי רק לשאלת ביטול ההרשעה, כל יתר הנסיבות נותרו כפי שהיו.
14. בא כוח הנאשמת עותר לקבל את המלצות שירות המבחן בתסקיר מיום 11.1.18.
15. באשר למב"ד שנפתח בעניינה של הנאשמת בחשד לזיוף ולשיבוש מהלכי משפט ביחס למסמך נ/1 - ההגנה סבורה כי על פי ההלכה המורה שככלל מב"ד לא אמור להשליך על עונשו של נאשם, למעט בהקשר של ציונו של המב"ד בתסקיר שירות המבחן לצורך עמידה על סיכויי שיקום הנאשם, גם בעניינה של הנאשמת אין לייחס למב"ד שנפתח בעניינה משקל מעבר למשקל המיוחס לו על ידי שירות המבחן בתסקיר מיום 11.1.18.
- לשיטת ההגנה אין להעניש את הנאשמת פעמיים בגין מעשיה ביחס למסמך נ/1, וככל שהיא תורשע בגין העבירות המיוחסות לה בעניין זה, בית המשפט שידון בעניינה ימצא עמה את הדין בגין מעשיה אלו.
16. ההגנה סבורה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העבירה דנן מתחיל מעונש מאסר מותנה. לשיטת ההגנה מדובר בעבירת רכוש שגרמה לנזק כלכלי בסך של 6,100 ₪, אשר בוצעה על רקע מצוקה כלכלית קשה, והכספים שימשו לרכישת מוצרים בסיסיים. בנסיבות אלו סבורה ההגנה, כפי שנקבע בפסק הדין מיום 21.3.17, כי הערכים החברתיים נפגעו במידה בינונית-נמוכה.
17. ההגנה סבורה כי יש למקם את עונשה של הנאשמת בתחתית המתחם, כהמלצת שירות המבחן, וזאת לאור האמור בתסקירי שירות המבחן, לאור הפגיעה הממשית בפרנסת הנאשמת ומשפחתה אם יוטל עליה עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות אף לתקופה קצרה, בהינתן שהנאשמת היא מפרנסת יחידה והורה יחידה, לאור נסיבות חייה הקשות, לאור היעדר הרשעות קודמות, לאור נטילת האחריות ורצונה לקיים הליך של צדק מאחיה, לאור עמידתה בתשלום הפיצויים, ולאור ההליך השיקומי המוצלח שעוברת הנאשמת בשירות המבחן.
18. ההגנה עותרת להימנע מהטלת עונש כלכלי נוסף על הנאשמת בדמות קנס, וזאת לאור תשלום הפיצוי, ונוכח מצבה הכלכלי הקשה והיותה מפרנסת יחידה, כאמור בתסקירי שירות המבחן.

דין והכרעה:

19. למען הסר ספק - הרשעתה של הנאשמת נותרת על כנה.

מתחם העונש ההולם:

20. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם קביעת העונש המתאים, מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
21. בהקשר לעבירת הונאה בכרטיס חיוב הערכים החברתיים המוגנים הם הגנה על רכוש הציבור וכספו, הגנה על אמון הציבור במערכת האשראי, והגנה על רכוש המתלונן וביטחונו הכלכלי.
22. מדיניות הענישה בעבירות כגון דא היא תוצר של הצורך החברתי להגן על רכוש הציבור ועל האמון שהוא רוכש למערכת האשראי ולהילחם בתופעה הנפסדת של ניצול לרעה של גישה לפרטי אשראי לצורך גזילת כספו של הזולת.
23. בחינת מדיניות הענישה הנוגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב יחסית, החל מעונש מאסר מותנה וכלה בעונש מאסר לריצוי בפועל למשך מספר חודשים, שיכול וירוצו בעבודות שירות, כמפורט להלן:
- א. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 34485-06-14 **פבלוביץ' נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 11.9.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות הונאה בכרטיס חיוב, שימוש בכרטיס חיוב מזויף, קבלת דבר במרמה וניסיון לקבלת דבר במרמה. מדובר במספר מקרים בהם נכנס הנאשם לחנויות ורכש טובין באמצעות כרטיסי אשראי מזויפים בהיקף כולל של 11,445 ₪. הנאשם נידון לעונש של 6 חודשי עבודות שירות וקנס בסך 9,000 ₪.
- ב. בע"פ (מח' י-ם) 12361-02-11 **לוגסי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 30.5.13), נדחה ערעור של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירות של גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב, גניבה ועוד. הנאשם ביצע רכישות בכרטיס החיוב הגנוב בסך של 1,760 ₪. הנאשם נידון לעונש של 6 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.
- ג. בת"פ (שלום רמלה) 53657-11-13 **מדינת ישראל נגד אמירה ואללא** (ניתן ביום 19.2.15) הורשעו הנאשמות, על פי הודאתן, בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב וקבלת דבר במרמה. הנאשמות ביצעו מספר עסקאות בכרטיס אשראי שמצאו בסכום כולל 4,035 ₪. ביום למחרת ביצעו הנאשמות רכישות נוספות בסכום כולל של 4,946 ₪. על הנאשמות נגזר צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות, פיצוי בסך 4,500 ₪ וקנס כספי בסך 5,000 ₪.
- ד. בת"פ (שלום י-ם) 17880-11-10 **מדינת ישראל נ' בירגר** (ניתן ביום 16.9.13), הורשעה נאשמת על פי הודאתה בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב, קבלת דבר במרמה ועוד. הנאשמת ביצעה רכישות בכרטיס האשראי של המתלוננת, עמיתתה לעבודה, בשווי של עשרות אלפי שקלים. היא נידונה לשל"צ בהיקף של 300 שעות, מאסר מותנה וקנס.
- ה. בת"פ (שלום אש') 20439-11-11 **מדינת ישראל נ' ערגי** (ניתן ביום 29.5.14), הורשע נאשם בעבירות של קבלת דבר במרמה, שימוש במסמך מזויף והונאה בכרטיס חיוב. הנאשם עשה שימוש בכרטיס אשראי משוכפל ורכש באמצעותו בהזדמנות אחת טובין בסכום של 2,699 ₪. הנאשם נידון למאסר על תנאי וקנס בסך 7,000 ₪.

24. בקביעת המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

לחומרה שקלתי את חלקה הבלעדי של הנאשמת במעשים ואת התכנון שהיה כרוך בביצועם. בנוסף, שקלתי את הניצול לרעה של האמון שנתנה המתלוננת בנאשמת מכוח יחסי החברות הקרובים ביניהן, שבמסגרתם נחשפה הנאשמת לפרטי כרטיס החיוב של המתלוננת. בהקשר זה אציין, כי אין בידי לקבל את טענת ההגנה לפיה מדובר בעבירת רכוש גרידא, שכן מדובר בעבירת רכוש בסכום לא מבוטל הכוללת גם מימד חמור של מרמה והונאה. עוד שקלתי את דברי המתלוננת לפני במסגרת הטענות לעונש, המלמדים על הפגיעה הקשה שהיא ובן זוגה נפגעו ממעשי הנאשמת. כמו כן, שקלתי כי המתלוננת לא פוצתה על ידי חברת האשראי, כך שהנזק הכלכלי שנגרם לה, שאינו קטן, עמד בעינו עד למתן פסק הדין, שרק לאחריו החלה הנאשמת לפצות את המתלוננת. בנוסף שקלתי את העובדה שהשימוש המרמתי בכרטיס החיוב בוצע במספר רכישות והתפרש על פני כחודשיים, כך שאין מדובר במעידה חד פעמית.

מנגד, לקולה שקלתי, שסכום ההונאה אינו גדול מאוד, שתקופת הרכישות אינה ממושכת מאוד, ושלהונאה לא נלוותה גניבה של כרטיס החיוב. בנוסף, שקלתי את העובדה שהרכישות שביצעה הנאשמת כללו קניית מוצרי צריכה, כגון מזון, ולא כללו רכישת מותרות. בהמשך לכך, לקחתי בחשבון את הרקע הנפשי והכלכלי העומד מאחורי מעשי הנאשמת, כעולה מתסקירי שירות המבחן. עוד שקלתי, כי לאחר מתן פסק הדין החלה הנאשמת לשלם את הפיצוי שנפסק לשם צמצום הנזק שגרמה.

לפיכך, בשקלול כלל הנסיבות, סבורני כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים במקרה דנן היא בינונית-נמוכה.

25. לאור כלל האמור לעיל סבורני כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין מאסר מותנה ושל"ץ לבין 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות.

26. במקרה דנן לא מצאתי נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקולה.

קביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם:

27. בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

28. בפתחו של חלק זה אציין כי אין בידי לקבל את טענת המאשימה, לפיה לא ניתן לתת משקל של ממש להמלצות שירות המבחן בתסקיר מיום 11.1.18.

אכן, הסתבכותה של הנאשמת בתיק הנוסף שנפתח בעניינה ביחס למסמך נ/1, מעוררת תהיות באשר למידת הרתעתה של הנאשמת, באשר להבנתה את חומרת מעשיה, באשר לאמפטיה שלה כלפי המתלוננת, ובאשר לנכונות שלה לערוך שינוי בדפוסייה. אולם, שירות המבחן אינו מתעלם מהסתבכותה של המתלוננת בתיק הנוסף, ומציין במפורש כי אצל הנאשמת עדיין קיימים דפוסי מרמה, הבאים לידי ביטוי גם בפתיחת התיק הנוסף, ולכן יש מקום להטיל עליה גם עונש של מאסר מותנה, כעונש מרתיע ומציב גבולות, גם בהתחשב בעבודתה הנוכחית הכרוכה בחשיפה לפרטי כרטיסי אשראי. כמו כן, יש לזכור כי ההליך הטיפולי בו החלה הנאשמת במסגרת שירות המבחן החל לאחר הסתבכותה ביחס למסמך נ/1, וכי התרשמות שירות המבחן שהנאשמת משתפת פעולה עם

הטיפול, נעזרת בו, מגיעה לתובנות לגבי עצמה, ועורכת מאמצים לשינוי דפוסי, ניתנה על סמך הליך טיפולי זה ותוך מודעות לתיק הנוסף. עוד יש לזכור כי על רקע זה ממליץ שירות המבחן גם להאריך את צו המבחן.

29. אין בידי גם לקבל את טענת המאשימה לפיה נוכח מעשי הנאשמת ביחס למסמך **נ/1** יש להטיל עליה ענישה מרתיעה.

על פי ההלכה הפסוקה, ככלל, מב"ד לא אמור להשליך על גזירת עונשו של נאשם, למעט בהקשר של ציונו של המב"ד בתסקיר שירות המבחן לצורך עמידה על סיכויי שיקום הנאשם. על כן, אין לייחס למב"ד שנפתח בעניינה של הנאשמת משקל מעבר למשקל האמור המיוחס לו על ידי שירות המבחן בתסקיר מיום 11.1.18.

סבורני כי יהא זה בלתי חוקתי להעניש את הנאשמת פעמיים בגין מעשיה ביחס למסמך **נ/1**. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום נפרד ביחס למעשיה בנוגע למסמך **נ/1**, וככל שהיא תורשע בגין העבירות המיוחסות לה בעניין זה, בית המשפט שידון בעניינה ימצה עמה את הדין בגין מעשיה אלו.

30. מנגד, אין בידי גם לקבל את טענת ההגנה, לפיה ראוי להטיל על הנאשמת את אותו העונש שהוטל עליה בפסק הדין מיום 21.3.17, בצירוף מאסר מותנה, מאחר ולמעט המסמך **נ/1** שהוצא מהתיק, ושהיה רלוונטי רק לשאלת ביטול ההרשעה, כל יתר הנסיבות נותרו כפי שהיו.

פשיטא, כי העונשים המוטלים במסגרת החלטה המורה על ביטול הרשעה אינם משקפים את התגובה העונשית המלאה שראוי היה להטיל על הנאשם באם היה נגזר דינו כדרך הכלל, תוך הותרת ההרשעה על כנה. זאת, הן נוכח המגבלות החוקיות הפורמאליות באשר לתמהיל הענישה האפשרי במקרים בהם מחליט בית המשפט על הימנעות מהרשעה או על ביטולה, והן נוכח המגמה החינוכית-שיקומית המובהקת המשולבת באופן אינהרנטי בהחלטה המורה על הימנעות מהרשעה או על ביטולה וההשלכה של מגמה זו על הענישה, ובפרט על אי מיצוי מלוא התגובה העונשית הראויה במסגרת החלטה שכזו.

31. בבחינת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, שקלתי לחומרה את התרשמות שירות המבחן כי חרף ההליך השיקומי בו נוטלת הנאשמת חלק עדיין קיימים אצלה דפוסי מרמה, הבאים לידי ביטוי גם בפתיחת התיק הנוסף.

לטעמי, שירות המבחן אינו מעניק משקל מספק לנתון זה. על כן, לא די בהוספת מאסר מותנה, בהגדלת מכסת שעות השל"צ ל-250 שעות, ובהארכת צו המבחן בחצי שנה נוספת. סבורני כי יש לתת לנתון זה משקל נכבד יותר במסגרת התמהיל העונשי שיש להטיל על הנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם.

32. בנוסף, סבורני כי יש לשקול לחומרה במקרה דנן גם את שיקולי הרתעת הרבים והיחיד.

33. לקולת הנאשמת יש לשקול את השתלבותה החיובית במסגרת הטיפולית דרך שירות המבחן, את שיתוף הפעולה שלה עם הטיפול, את היעזרותה בו, את התובנות שהיא מפיקה ממנו ואת המאמצים שהיא עורכת לשינוי דפוסי.

עם זאת, כאמור, יש לקחת בחשבון גם כי במקביל להתקדמות בטיפול שירות המבחן סבור שאצל הנאשמת עדיין קיימים דפוסי מרמה, הבאים לידי ביטוי גם בפתיחת התיק הנוסף.

בשים לב לכך שהנאשמת החלה את ההליך הטיפולי לאחר הסתבכותה בתיק הנוסף, סבורני שהתקדמותה בהליך הטיפולי מצדיקה את מיצוי את ההליך השיקום בעניינה.

34. עוד יש לשקול את מאמציה של הנאשמת לשמור על מסגרת תעסוקתית, את שביעות רצונו של מעסיקה הנוכחי מעבודתה, ואת העובדה שהמעסיק לא מצא כל דופי בהתנהגותה בעבודה, הגם שהוא מקפיד לערוך ביקורת אחר התנהלותה.

35. שיקול חשוב נוסף הוא כי מדברי המעסיק לשירות המבחן עולה כי היה ויוטל עליה עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות הוא לא יוכל להמשיך ולהעסיקה. זהו שיקול בר משקל של ממש, המטה את הכף אל עבר הימנעות מהטלת מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, במיוחד נוכח חשיבותה הרבה של העבודה עבור הנאשמת, בשים לב למצבה הכלכלי והמשפחתי הקשה ולהיותה מפרנסת יחידה במשפחה חד-הורית. נראה כי הטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, אף לתקופה קצרה, עלולה לפגוע פגיעה של ממש בנאשמת ובמשפחתה.

36. כמו כן, יש לשקול לקולא את נסיבות חייה הקשות של הנאשמת, כמו גם את מצבה הכלכלי הקשה, כפי שפורטו בתסקירי שירות המבחן ובפסק הדין מיום 21.3.17.

37. הנאשמת בחרה תחילה לנהל הליך של שמיעת ראיות, ומרבית הראיות אכן נשמעו, לרבות עדויות המתלוננת וכן זוגה. הפגיעה במתלוננים, מעצם אילוצם להעיד ולהיחקר בחקירה נגדית ומעצם עיכוב מתן הכרעת הדין, היא משמעותית וברורה. כך גם בזבוז הזמן השיפוטי הוא ברור. עם זאת, בסופו של דבר, לאחר שמיעת מרבית הראיות, כתב האישום תוקן, בין היתר לאור הנתונים שעלו משמיעת הראיות. כמו כן, הנאשמת הודתה בכתב האישום המתוקן וקיבלה אחריות מלאה על המיוחס לה. הנאשמת גם חסכה, במידת מה, בזמן שיפוטי.

38. עוד יש לשקול את העובדה שעד כה הנאשמת עומדת בתשלומי הפיצויים שנפסקו במסגרת פסק הדין. נתון זה מצטרף לכך שהנאשמת מגלה הבנה באשר לחומרת מעשיה, ומגלה אמפתיה למתלוננת, ואף התנצלה על מעשיה בפני המתלוננת, לרבות בבית המשפט. כמו כן, הנאשמת הביעה נכונות ומוטיבציה להשתתף בהליך של צדק מאחה בדמות גישור פוגע נפגע במסגרת שירות המבחן (גפ"ן). מכאן, ניכר כי הנאשמת עושה מאמצים לתקן את תוצאות העבירה. עם זאת, יש להתייחס לנתונים אלו באופן מסויג נוכח הסתבכותה של הנאשמת בתיק הנוסף, כפי שמתאר שירות המבחן.

39. לבסוף, יש לשקול את העובדה שלנאשמת אין הרשעות קודמות, וזאת בכפוף לאמור בתסקיר האחרון של שירות המבחן לגבי הסתבכותה של הנאשמת בתיק הנוסף והשלכתה על הליך שיקומה.

40. לאחר שקלול כלל השיקולים האמורים לעיל, סבורני כי יש למקם את עונשה של הנאשמת בחלק התחתון, יחסית, של מתחם העונש ההולם ולהימנע מהטלת עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, בעיקר על מנת שלא להביא לפיטוריה ממקום עבודתה. כמו כן, בשים לב לכך שהנאשמת החלה את ההליך הטיפולי לאחר הסתבכותה בתיק הנוסף, סבורני שהתקדמותה החיובית בהליך הטיפולי מצדיקה את מיצוי ההליך השיקומי בעניינה.

עם זאת, אינני סבור כי ניתן לקבל את המלצתו העונשית של שירות המבחן. כידוע, המלצתו של שירות המבחן כשמה כן היא - המלצה - ובית המשפט אינו מחויב לקבל. בית המשפט שוקל שיקולים רחבים יותר משל שירות המבחן והוא האמון על עריכת האיזון הסופי בין האינטרס הציבורי והאינטרס של קורבנות העבירה לבין האינטרס האישי של הנאשם.

סבורני כי העונש המוצע על ידי שירות המבחן אינו נותן משקל מספיק לשיקולי הרתעת הרבים והיחיד, וכן לכך שחרף ההליך השיקומי בו נוטלת הנאשמת עדיין קיימים אצלה דפוסי מרמה, כאשר במצבי מצוקה ולחץ, עלולה הנאשמת לפנות לפתרונות מרמתיים לקידום מצבה.

לפיכך סבורני כי יש להטיל על הנאשמת מכסת שעות של "צ גדולה יותר מזו המומלצת על ידי שירות המבחן. כמו כן, סבורני כי בשים לב לטיב העבירה בה הורשעה הנאשמת, יש להטיל עליה גם עונש של קנס. מצבה הכלכלי הקשה של הנאשמת והפיצוי שנפסק מצדיקים התחשבות בשיעור הקנס שייפסק, אך הם אינם מצדיקים הימנעות מהטלתו, במיוחד נוכח ההימנעות מהטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות על מנת לאפשר לנאשמת להמשיך ולעבוד.

כל זאת, לצד הטלת מאסר מותנה מרתיע הצופה פני עתיד, ולצד הארכת צו המבחן, כפי שהומלץ על ידי שירות המבחן.

41. לאור המקבץ האמור, ולאחר שנתתי דעתי לתיקון 113 לחוק העונשין ולטיעוני הצדדים, החלטתי לגזור על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי **מאסר על תנאי** למשך 3 שנים, שלא תעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע או עוון או כל עבירה על חוק כרטיסי חיוב מסוג עוון או פשע, וזאת החל מהיום.

ב. **קנס** בסך 1,000 ₪ או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 150 ימים מהיום.

ג. **צו של"צ** בהיקף של 300 שעות, בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ומופיעה בתסקירים.

שירות המבחן יפקח על עבודת הנאשמת ויהיה רשאי לשנות את מקום ההשמה במידת הצורך, ללא צו שיפוטי נוסף.

כמו כן, ככל שהדבר ידרש על ידי שירות המבחן, אני מורה לנאשמת למסור בדיקות שתן לאיתור שרידי סם, על פי הוראת סעיף 71א(ד) לחוק העונשין.

מובהר לנאשמת כי הפרת צו השל"צ עלולה להביא להפקעתו ולגזירת עונש חילופי.

ד. **צו מבחן** שיעמוד בתוקף עד ליום 21.9.18, כהמלצת שירות המבחן.

במסגרת צו המבחן תמשיך הנאשמת בהליך טיפולי, כפי שייקבע על ידי שירות המבחן.

ה. **פיצוי** על סך 6,100 ₪ למתלוננת, ע"ת 1, הגברת ליאת אבני, כפי שכבר נפסק בפסק הדין מיום 21.3.17, ואשר הנאשמת כבר החלה בתשלומי ב-20 תשלומים חודשיים, שווים

ורציפים, החל מיום 1.5.17.

המזכירות וההגנה ישלחו העתק מפסק הדין לשירות המבחן.

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה ניסן תשע"ח, 10 אפריל 2018, במעמד הצדדים.